

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/1/2022
Identifikačné číslo spisu: 5119213391
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:5119213391.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v spore žalobcu: AVANA s.r.o., so sídlom Mariánska 32/A, 900 31 Stupava, IČO: 50 576 500, zast. LEGAL GROUP, s.r.o., so sídlom Lomonosovova 2, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 237 589, proti žalovanému: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 865 265, správca konkurznej podstaty úpadcu: Cestné a stavebné mechanizmy Tisovec a.s., so sídlom Kragujevská 12, 010 01 Žilina, IČO: 31 561 888, zast. IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty úpadcu, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cbi/4/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. júna 2021, č. k. 14CoKR/4/2021-203, takto

rozhodol:

I. Dovolanie odmieta.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 24. júna 2021, č. k. 14CoKR/4/2021-203, potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 3. júla 2020, č. k. 10Cbi/4/2019-115, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina z 25. januára 2021, č. k. 10Cbi/4/2019-183, a to v časti ktorou bola zamietnutá žaloba a žalovanému bol priznaný plný nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi. Odvolací súd druhým výrokom rozsudku priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vylúčenia v žalobe označenej hnutelnej veci z konkurznej podstaty úpadcu v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8K/9/2017, a to Vodorovnej vyvrtávačky, typ WPD 130, výrobcu TOS Vámsdorf, a.s., ČR, inventárne číslo 051252, výrobné č. 0201. Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 7. augusta 2017, sp. zn. 8K/9/2017, uverejneným v Obchodnom vestníku č. OV 155/2017, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Cestné a stavebné mechanizmy Tisovec a.s. V Obchodnom vestníku č. OV 174/2018 zo dňa 10. septembra 2018 bol uverejnený oznam správcu, že

dňa 4. septembra 2018 vyhotovil súpis oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa DIAGO SF s.r.o., so sídlom Železničná 7, 977 01 Brezno, IČO: 36 037 443 (ďalej len „DIAGO SF“), pričom v ňom uviedol súpisovú položku majetku pod por. č. 1 hnuiteľná vec: Vodorovná vyvrtávačka, typ WPD 130, výrobca TOS Vámsdorf, a.s., ČR, inventárne číslo 051252, výrobné číslo 0201, dátum zaradenia 30. septembra 1998 (ďalej len „hnuiteľná vec“), ktorá sa nachádza vo vlastníctve žalobcu, druh a poradie zabezpečovacieho práva: Záložné právo prvé (1.) v poradí zriadené v prospech veriteľa DIAGO SF podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k hnuiteľným veciam zo dňa 27. augusta 2015 uzatvorenej medzi DIAGO SF ako záložným veriteľom a úpadcom ako záložcom, vznik záložného práva dňom registrácie v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod č. NCRzp 30074/2015 dňa 12. októbra 2015 o 13:46:28. Žalobca listom z 8. októbra 2018 požiadal žalovaného, aby hnuiteľnú vec vylúčil zo súpisu oddelenej konkurznej podstaty z dôvodu, že ju žalobca nadobudol nezaťaženú záložným právom. Následne bol v Obchodnom vestníku č. OV 206/2018 zo dňa 24. októbra 2018 uverejnený oznam správcu o zápise spornej poznámky k hnuiteľnej veci v prospech žalobcu. Okresný súd Žilina uznesením z 9. septembra 2019 uverejneným v Obchodnom vestníku 182/2019 zo dňa 20. septembra 2019 uložil žalobcovi, aby v lehote 60 dní od zverejnenia uznesenia podal na Okresnom súde Žilina proti správcovi úpadcu žalobu na vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa DIAGO SF. Žalobca preto v stanovenej lehote podal žalobu.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že s žalobcom uzatvoril dňa 13. marca 2017 Kúpnu zmluvu a dňa 15. marca 2017 Dodatok ku Kúpnej zmluve (ďalej spoločne ako „Kúpna zmluva“), na základe ktorých sa stal vlastníkom viacerých strojov úpadcu, vrátane hnuiteľnej veci, za ktorú bola dohodnutá kúpna cena 40 800,- eur. K úhrade kúpnej ceny prišlo jednostranným zápočtom vzájomných pohľadávok dňa 18. júla 2017. Žalobca poukázal na ust. § 151h ods. 3 a § 151md ods. 1 písm. f/ zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) a tvrdil, že hnuiteľnú vec nadobudol dobromyseľne v rámci súboru viacerých vecí. Úpadca žalobcu neupozornil na záložné právo patriace DIAGO SF, ale naopak ho uistil, že ide o vec nezaťaženú ťarchami.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že existencia vlastníckeho práva žalobcu k hnuiteľnej veci je nesporná a rovnako je nesporné, že k hnuiteľnej veci bolo zriadené záložné právo, ktorého vznik bol registrovaný v Notárskom centrálnom registri záložných práv pod číslom NCRzp 30074/2015 dňa 12. októbra 2015. Spornou skutočnosťou bolo, či záložné právo k hnuiteľnej veci prevodom vlastníckeho práva na žalobcu zaniklo, a teda či existuje právny dôvod na zápis hnuiteľnej veci do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa DIAGO SF. Súd prvej inštancie zdôraznil, že pokiaľ je záložné právo registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv, uvedená registrácia zakladá nedostatok dobromyseľnosti nadobúdateľa predmetu zálohu a pre vyvrátenie právnej domnienky dobromyseľnosti pri nadobúdaní vlastníckeho práva nezaťaženého záložným právom spočíva dôkazné bremeno na žalobcovi, ktorý musí v konaní preukázať, že vynaložil všetku náležitú starostlivosť na oboznámenie sa, či je k predmetu prevodu zaregistrované záložné právo. Ubezpečenie prevádzajúceho, že na predmete kúpy neviaznu práva tretích osôb, resp. záložné právo, nezbavuje nadobúdateľa veci povinnosti dostupnými prostriedkami preveriť existenciu takýchto práv, navyše v situácii, ak sú tieto verejne prístupné v registri. Žalovaný z uvedených dôvodov postupoval správne, ak hnuiteľnú vec zapísal do oddelenej podstaty zabezpečeného veriteľa DIAGO SF a žalobcu bolo potrebné zamietnuť. Súd prvej inštancie zároveň rozhodol o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania vzhľadom na nesplnenie podmienok podľa § 163 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“).

5. Žalobca podal proti rozsudku v časti zamietajúcej žalobu odvolanie, v ktorom uviedol, že v konaní preukázal, že pri nadobúdaní hnuiteľnej veci bol dobromyseľný v tom, že nadobudol vec nezaťaženú akýmkoľvek ťarchami a uvedená skutočnosť je zrejماً aj z Kúpnej zmluvy. Dobromyseľnosť žalobcu preukazuje aj to, že po prevode vlastníckeho práva umožnil hnuiteľnú vec (stroj) úpadcovi užívať pre jeho podnikateľské aktivity a že v prospech úpadcu zriadil vecné bremeno spočívajúce v práve hnuiteľnú vec (stroj) užívať počas obdobia 30 rokov. Registrácia záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv podľa žalobcu nezakladá nedobromyseľnosť nadobúdateľa ani nemožnosť zániku záložného práva podľa § 151md Občianskeho zákonníka, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že

žalobca bol pri nadobúdaní hnutelnej veci dobromyseľný a záložné právo zaniklo v súlade s § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal aj na ust. §151h ods. 3, v zmysle ktorého záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi zálohu, ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania. Ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka určuje podmienky, kedy záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi zálohu a ust. § 151h ods. 4 Občianskeho zákonníka určuje podmienky, kedy ustanovenie ods. 3 nemožno aplikovať. Ani jedno z uvedených ustanovení však neupravuje podmienky zániku záložného práva, ktoré upravuje ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka.

6. Podľa odvolacieho súdu žalobca v podanej žalobe ako výlučný dôvod pre ktorý malo prísť k zániku záložného práva k hnutelnej veci uviedol, že hnutelnú vec nadobudol Kúpnu zmluvou dobromyseľne a o záložnom práve nemal vedomosť. Na týchto tvrdeniach žalobca zotrval aj vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 5. marca 2020 a na pojednávaní dňa 3. júla 2020 sa žalobca ani jeho právny zástupca nezúčastnili. Krajský súd zdôraznil, že civilné sporové konanie je ovládané dispozičnou zásadou a teda platí, že súd je viazaný žalobou a nemôže žalobcovi priznať viac, než požadoval v žalobnom petite. Žalobca ako pán sporu nesie zodpovednosť za ochranu svojich práv, pričom táto zodpovednosť sa premieta do jeho povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. V skutkovej rovine je podstatné, že žalobca uplatnil výlučne tvrdenie o svojej dobromyseľnosti, s ktorým sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal. Súd viazaný skutkovým stavom vymedzeným v žalobe nemohol uplatnený nárok posudzovať na základe iného skutkového tvrdenia. Okolnosť, či žalobca bol alebo nebol predávajúcim úpadcom upozornený na existenciu záložného práva nemá vplyv na povinnosť nadobúdateľa existenciu prípadného záložného práva preveriť, a to predovšetkým s ohľadom na v konaní nesporný fakt evidencie záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv. Priamo ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka vychádza z predpokladu, že ak je záložné právo registrované v registri záložných práv, tak nadobúdateľ nie je dobromyseľný, pokiaľ nepreukáže opak. Žalobca v konaní nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť právnu domnienku nedobromyseľnosti. Na to, aby žalobca vyvrátil zákonom stanovenú domnienku, by v konaní musel tvrdiť a preukázať okolnosti, ktoré mu zabránili sa oboznámiť s existenciou predmetného záložného práva vo verejne dostupnom registri, napr. skutočnosť nesprávneho alebo v čase uzatvorenia zmluvy absentujúceho zápisu záložného práva v tomto registri. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca dôkazné bremeno o svojej dobromyseľnosti neunesol.

7. Žalobca zároveň až v podanom odvolaní rozšíril svoje tvrdenia uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie o tvrdenie ďalšieho dôvodu zániku záložného práva vyplývajúceho z ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka, a to prevod zálohu v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania. Ak žalobca tvrdí, že záložné právo malo zaniknúť v dôsledku prevodu zálohu v bežnom obchodnom styku, bol povinný vo vzťahu k tomuto tvrdeniu uviesť skutkové okolnosti, čo žalobca neurobil. Súd prvej inštancie bol preto viazaný zisteným skutkovým stavom v nadväznosti na skutkové tvrdenia žalobcu. Pokiaľ žalobca v odvolaní uvádza, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s tým, že prevod zálohu v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania nebol spochybňovaný žalovaným, súd prvej inštancie sa s touto skutočnosťou nemal ani možnosť zaoberať, keď žalobca svoje tvrdenie o prevode zálohu v bežnom obchodnom styku v konaní pred súdom prvej inštancie neuplatnil a preto ho žalovaný ani nemohol rozporovať.

8. Odvolací súd ďalej poukázal na ust. § 366 C. s. p. upravujúce uplatnenie nových prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v odvolacom konaní a konštatoval, že v tomto konaní nie je daný žiadny z dôvodov vymedzených v ust. § 366 písm. a/ až d/ C. s. p., preto je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.). V konaní preto nebolo preukázané, že by žalobcovi svedčilo také právo k hnutelnej veci, ktoré by bránilo zapísaniu tohto majetku do súpisu oddelenej konkurznej podstaty zabezpečeného veriteľa DIAGO SF. Odvolací súd z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu potvrdil.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie a dovolaciemu súdu navrhuje rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie alebo rozsudok odvolacieho súdu zmeniť tak,

že hnutelnú vec vylúči zo súpisu oddelenej konkurznej podstaty zabezpečeného veriteľa DIAGO SF a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, odvolacieho konania a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

9.1. Žalobca dovolanie odôvodňuje nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 432 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. a nesprávnym procesným postupom súdu, ktorým žalobcovi znemožnil, aby vykonával jemu patriaca práva v takej miere, že prišlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p.

9.2 Nesprávne právne posúdenie tvrdené žalobcom spočíva v právnom závere odvolacieho súdu, že je povinnosťou žalobcu uviesť právnu kvalifikáciu skutkového stavu. Odvolací súd zároveň nesprávne vyhodnotil právnu argumentáciu žalobcu v odvolaní ako novoty v odvolacom konaní. Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 8. augusta 2012, sp. zn. 6MCdo/4/2011 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2013, podľa ktorého je žalobca povinný svoj nárok skutkovo vymedziť, nemusí ho ale právne vyhodnotiť a odôvodniť. Ak ho však predsa len v žalobe právne vyhodnotí, súd tým nie je viazaný. Je totiž vecou súdu, aby podal jeho právnu kvalifikáciu. Dovolateľ označil aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/125/2018, 5Cdo/27/2017 a 5Cdo/196/2009. Odvolací súd mal podľa dovolateľa skúmať, či došlo k naplneniu ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka, a to vo všetkých častiach tohto zákonného ustanovenia. Označenie argumentácie žalobcu v odvolacom konaní za novoty vníma žalobca ako odňatie možnosti brániť sa v odvolacom konaní, čím malo prísť k porušeniu procesných práv žalobcu.

9.3. Vo vzťahu k vytýkanej vade zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. dovolateľ uviedol, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je zmätočné a nedostatočné. Uvedená zmätočnosť podľa žalobcu vychádza z nesprávnej aplikácie ust. § 151h ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, keď uvedené ustanovenia neupravujú zánik záložného práva, ale upravujú kedy záložné právo nepôsobí proti nadobúdateľovi zálohu. Rozhodnutie odvolacieho súdu je z uvedených dôvodov podľa dovolateľa nepreskúmateľné. Žalobca zároveň poukázal na odňatie jeho možnosti brániť sa v odvolacom konaní tým, že odvolací súd časť jeho argumentácie posúdil ako novo tvrdené skutočnosti.

10. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu vyjadril vo vyjadrení z 29. októbra 2021, v ktorom vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu namietanému dovolateľom uviedol, že odvolací súd netvrdil, že je povinnosťou žalobcu uviesť právnu kvalifikáciu, ale nové skutkové tvrdenia žalobcu vyhodnotil ako novoty v odvolacom konaní. Podľa žalovaného dovolateľ nevymedzil dovolací dôvod v súlade s § 432 ods. 2 C. s. p. Rozhodnutia na ktoré poukázal dovolateľ nepredstavujú rozhodovaciu prax, v ktorej by bola riešená rovnaká právna otázka. Z uvedených rozhodnutí naopak vyplýva, že odvolací súd sa od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu neodklonil. Vo vzťahu k nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu dovolateľ uviedol, že nemožno v žiadnej časti odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu identifikovať, že by neobsahovalo vysvetlenie podstatných dôvodov pre rozhodnutie a iba skutočnosť, že žalobca nesúhlasí s právnym názorom súdu, nemôže viesť k záveru o neodôvodnenosti súdneho rozhodnutia.

11. Žalobca vo vyjadrení z 14. decembra 2021 k vyjadreniu žalovaného zotrval na tvrdeniach a dôvodoch uvádzaných v dovolaní a najvyšší súd ich nepovažuje za potrebné opakovane uvádzať.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania, dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

13. Žalobca v dovolaní namieta vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. zapríčinenú nedostatočným odôvodnením rozsudku odvolacieho súdu a nesprávnou aplikáciou spojenou s nesprávnym výkladom ust. § 151h ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a nesprávne právne posúdenie podľa § 432 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. v otázke pripustenia novôt v odvolacom konaní.

14. Vo vzťahu k vytýkanej vade zmätočnosti odvolacieho súdu najvyšší súd uvádza, že dovolateľ síce vymedzil dovolací dôvod nedostatočným odôvodnením napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu, v skutočnosti ale obsahom svojho dovolania v III. časti venovanej prípustnosti a dôvodnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. namieta nesprávnu aplikáciu ust. § 151h ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, čím namieta nesprávne právne posúdenie veci. Žalobca len okrajovo v tejto časti spomína odopretie možnosti brániť sa v odvolacom konaní z dôvodu posúdenia časti jeho argumentácie ako novo tvrdených skutočností v odvolacom konaní. Najvyšší súd sa preto musel vysporiadať s takýmto vymedzením dovolacieho dôvodu dovolateľom, pričom dospel k záveru, že pri vytýkanej vade zmätočnosti sa bude zaoberať tvrdeným nedostatočným odôvodnením rozsudku odvolacieho súdu a nepripustením novôt v odvolacom konaní.

14.1. Žalobcom tvrdená nesprávna aplikácia ust. § 151h ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka je svojou podstatou právnou otázkou, ktorá môže byť predmetom dovolacieho prieskumu len v rámci vymedzenia dovolacích dôvodov podľa § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. v spojení s prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p. Len samotná skutočnosť, že dovolateľ nesúhlasí s právnym posúdením veci odvolacím súdom, nemôže zakladať zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu a je potrebné, aby dovolateľ v takom prípade uplatnil dovolací dôvod v súlade s § 432 ods. 2 C. s. p. Aj napriek tomu, že žalobca nesprávnu aplikáciu ust. § 151h ods. 3 a 4 na preskúmanú vec označil za vadu zmätočnosti odvolacieho rozhodnutia podľa § 420 písm. f/ C. s. p. jej zaradením do III. časti dovolania, je podľa najvyššieho súdu zrejmé, že tým dovolateľ napáda nesprávne právne posúdenie veci (sám to uvádza aj v bode 15. dovolania), pričom dovolateľ jasne vymedzil v čom vidí nesprávnosť právneho posúdenia veci. Najvyšší súd sa preto uvedenou právnou otázkou bude zaoberať pri skúmaní prípustnosti dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci. Vylúčenie dovolacieho dôvodu z dovolacieho prieskumu len z dôvodu nesprávneho formálneho zaradenia v rámci dovolania, pokiaľ vymedzenie dovolacieho dôvodu spĺňa predpoklady nášho kladené Civilným sporovým poriadkom, by podľa názoru najvyššieho súdu bolo neprímerane formalistickým prístupom. Dovolateľ zároveň nesprávne právne posúdenie v nadväznosti na § 151h ods. 3 a § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka uvádza aj v časti II. dovolania (bod 5. a 6. dovolania), v ktorej sa venuje vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 432 ods. 1 C. s. p. v nadväznosti na § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

14.2. Najvyšší súd pri skúmaní tvrdeného nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu dospel k záveru, že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia dáva vyčerpávajúce a konzistentné odpovede na všetky podstatné otázky vzniknuté v preskúmanej veci. Odvolací súd sa riadne vysporiadal aj s odvolacími námietkami žalobcu spôsobom, ktorý nenasvedčuje správnosti dovolacích námietok dovolateľa. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu jasne vyplýva, že odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie v časti zisteného skutkového stavu a aj v časti právneho posúdenia a zrozumiteľne uviedol, akým spôsobom aplikoval na zistený skutkový stav ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k tvrdenej dobromyseľnosti žalobcu a z akých dôvodov sa nemohol zaoberať novo tvrdenými skutkovými okolnosťami žalobcom. Z dovolania žalobcu vyplýva, že viac než nedostatok odôvodnenia vytýka odvolaciemu súdu nespokojnosť s jeho právnymi závermi. Skutočnosť, že sa odvolací súd vysporiadal len s časťou ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka odvolací súd riadne odôvodnil v bodoch 34. až 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, preto ani dovolacia námietka žalobcu v tejto časti nie je dôvodná. Odvolací súd vzhľadom na prijatý záver o novotách uplatnených v odvolacom konaní, ani nemohol poskytnúť iné odôvodnenie. Nie je pritom povinnosťou súdu poskytnúť odpovede na všetky otázky žalobcu, ale len na tie podstatné pre konanie, pričom odpovede poskytnuté súdom sa prirodzene nemusia zhodovať s názorom žalobcu, čo ale nezakladá prípustnosť dovolania. Z uvedených dôvodov dovolací súd nezistil vadu zmätočnosti spočívajúcu v nedostatočnom odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu.

14.3. Vo vzťahu k ďalšej dovolacej námietke žalobcu spočívajúcej v neprihliadnutí na novoty uplatnené žalobcom v odvolacom konaní, dovolací súd uvádza, že sa stotožňuje s postupom odvolacieho súdu. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že podstatou dovolacej námietky žalobcu je sporná povaha tvrdenia žalobcu, pričom žalobca tvrdí, že jeho argumentácia obsiahnutá v odvolaní sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci a odvolací súd prijal záver, že ide zo strany žalobcu o nové skutkové tvrdenia (prostriedky procesného útoku). Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobca v odvolaní síce uviedol, že namieta interpretáciu právnej normy § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka, keď súd prvej inštancie mal opomenúť aplikovať prvú alineu uvedeného ustanovenia upravujúcu prevod

zálohu v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania úpadcu, avšak dôvodom pre neaplikovanie prvej alíneý ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka v skutočnosti nebola nesprávna interpretácia právnej normy súdom prvej inštancie, ale absentujúce skutkové tvrdenia žalobcu v tomto smere v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd k uvedenej odvolacej námietke žalobcu uviedol, že zo strany žalobcu žiadne takéto tvrdenia, ktoré by preukazovali skutočnosť, že sa v prípade daného predaja jednalo o bežný obchodný styk a že by tento predaj dotknutej hnuťelnej veci spadal pod výkon predmetu podnikania záložcu, teda úpadcu, uvedené neboli. Je prítom nepochybné, že v skutkovej rovine sú vo vzťahu k uplatnenému nároku a nadväzne na to aj v právnej rovine odlišné tvrdenia o naplnení predpokladu dobromyseľnosti žalobcu ako nadobúdateľa predmetu zálohu a sú odlišné tvrdenia o tom, že k prevodu zálohu došlo záložcom v rámci bežného obchodného styku pri výkone predmetu jeho podnikania. Preto pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že k prevodu zálohu prišlo v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania úpadcu, ide o nové skutkové tvrdenia, ktoré neboli žalobcom uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

14.4. Dovolací súd súhlasí so žalobcom v tej časti dovolacej argumentácie, že v zmysle zásady iura novit curia je úlohou súdu a nie sporových strán uplatnený nárok právne kvalifikovať. Na žalobcovi však spočíva povinnosť skutkovo vymedziť svoj nárok a súd nie je oprávnený skutkové tvrdenia žalobcu dopĺňať. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie označil Kúpnu zmluvu, na základe ktorej nadobudol hnuťelnú vec do vlastníctva a argumentoval výlučne svojou dobromyseľnosťou pri jej nadobúdaní. Pre možnosť súdu prvej inštancie vec právne posúdiť podľa § 151md ods. 1 písm. f/ ako záloh nadobudnutý v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania bolo potrebné, aby žalobca tvrdil, že išlo vzhľadom na formu právneho úkonu a povahu prevádzaných vecí, prípadne aj vzhľadom na predchádzajúcu obchodnú spoluprácu medzi žalobcom a úpadcom, o bežnú obchodnú transakciu vykonanú v rámci predmetu činnosti úpadcu a toto svoje tvrdenie odôvodniť a podporiť dôkazmi. Žalobca však uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdil a ani nepreukazoval. Súd prvej inštancie následne nemohol pristúpiť k právnomu posúdeniu navrhovanému žalobcom v odvolacom konaní, keď k tomu nemal podklad, ktorý mohol definovať výlučne žalobca. Následne, pokiaľ žalobca odvolaciemu súdu vyčíta, že sa rovnako uvedeným právnym posúdením nezaoberal, odvolací súd správne poukázal na ust. § 366 C. s. p. upravujúci novoty v odvolacom konaní, keďže nové skutkové tvrdenia žalobcu boli prostriedkami procesného útoku v zmysle § 149 C. s. p. Najvyšší súd preto nevzhládol v postupe odvolacieho súdu, ktorý sa odmietol zaoberať prostriedkami procesného útoku uplatnenými až v odvolacom konaní, procesné pochybenie zakladajúce zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

14.5. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody najvyšší súd nezistil prípustnosť dovolania žalobcu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a dovolanie žalobcu je potrebné v tejto časti odmietnuť podľa § 447 písm. c/ C. s. p.

15. Žalobca nesprávne právne posúdenie vymedzil nesprávnou aplikáciou ust. § 366 C. s. p. a nesprávnym posúdením uplatneného nároku podľa § 151h ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka.

15.1. Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a/ sa týkajú procesných podmienok, b/ sa týkajú vylúčenia alebo nesprávneho obsadenia súdu, c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

15.2. Podľa žalobcu sa odvolací súd pri aplikácii ust. § 366 C. s. p. odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu prezentovanej rozhodnutiami najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo/4/2011, 2Cdo/125/2018, 5Cdo/27/2017 a 5Cdo/196/2009, to tým, že právnú argumentáciu uvádzanú žalobcom nesprávne označil ako novoty v odvolacom konaní. Podľa žalobcu odvolací súd aplikoval prísne kritéria pripustenia novôt v odvolacom konaní.

15.3. Z uvedeného vymedzenia dovolacieho dôvodu žalobcom vyplýva, že ide o otázku, ktorou sa už dovolací súd zaoberal v bodoch 14.3 a 14.4 odôvodnenia tohto rozhodnutia z dôvodu namietaného porušenia procesných práv žalobcu. Uvedené posúdenie namietané žalobcom zároveň nie je otázkou právnou, teda otázkou správnej aplikácie alebo výkladu právnej normy, ale otázkou posúdenia tvrdení žalobcu v odvolaní, pri ktorých odvolací súd dospel k záveru, že ide o skutkové tvrdenia a z uvedeného dôvodu na ne aplikoval ust § 366 C. s. p., s čím sa dovolací súd stotožnil. Dovolací súd nevzhládol ani

odklon od citovaných rozhodnutí najvyššieho súdu. Rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6MCdo/4/2011 a 5Cdo/196/2009 sa týkajú povinnosti súdu podať právnu kvalifikáciu na zistený skutkový stav a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/125/2018 a 5Cdo/27/2017 definujú čo sa považuje za právne posúdenie. Odvolací súd netvrdil, že žalobca je povinný uviesť právnu kvalifikáciu uplatneného nároku, ale že žalobca je povinný svoj nárok skutkovo vymedziť. Pokiaľ dovolateľ tvrdí, že odvolací súd nesprávne aplikoval ust. § 366 C. s. p. z dôvodu, že jeho tvrdenia v odvolaní boli právnou argumentáciou a nie skutkovými tvrdeniami, namieta tým nesprávne posúdenie povahy týchto tvrdení a nie nesprávnu aplikáciu alebo výklad ust. § 366 C. s. p., s čím sa už dovolací súd vysporiadal v bodoch 14.3 a 14.4 odôvodnenia tohto rozhodnutia. Z uvedených dôvodov nie je táto otázka dovolateľa vymedzená v súlade s § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. a dáva najvyššiemu súdu podklad pre odmietnutie dovolania žalobcu v tejto časti podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

15.4. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu spočívajúcemu v nesprávnej aplikácii ust. § 151h ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dovolateľ poukázal na skutočnosť, že pre zánik záložného práva je rozhodné ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka a nie ust. § 151h ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, ktoré má upravovať, kedy proti nadobúdateľovi zálohu nepôsobí záložné právo, nie však kedy záložné právo zaniká. Prvá alinea ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka následne podľa dovolateľa nevyžaduje pre zánik záložného práva dobromyseľnosť nadobúdateľa, ale len prevod zálohu v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania úpadcu.

15.5. Dovolací súd musí v tejto časti dať za pravdu žalobcovi, že odkaz na ust. § 151h ods. 4 Občianskeho zákonníka obsiahnutý jedine v bode 42. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je nesprávny, keďže ust. § 151h ods. 4 na tu posudzovanú vec nemožno aplikovať, avšak z iného dôvodu než aký tvrdí dovolateľ. V prípade registrácie záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv nejde o registráciu v osobitnom registri tak ako to predpokladá § 151h ods. 4 Občianskeho zákonníka. Čo sa pre účely Občianskeho zákonníka rozumie „registráciou v osobitnom registri“ je upravené ust. § 151e ods. 4 Občianskeho zákonníka a registrácia záložného práva v Notárskom centrálnom registri záložných práv tam nepatrí. Uvedené však nič nemení na správnosti záverov odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie pri aplikácii ust. § 151h ods. 3 a § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka na záver o nepreukázaní dobromyseľnosti žalobcu pri nadobúdaní zálohu, ktoré plne opodstatňujú správnosť rozhodnutia prijatého v tejto veci.

15.6. Vo vzťahu k nesprávnej aplikácii ust. § 151h ods. 3 a § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka dovolací súd musí prijať záver, že ide o otázku, ktorá nie je podstatná pre rozhodnutie v tejto veci, keďže žalobca sa domáha právneho posúdenia, ktoré ani nie je možné na tu posudzovanú vec aplikovať, vzhľadom na to, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie neuviedol skutkové tvrdenia umožňujúce prevod zálohu posudzovať ako prevod v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania úpadcu. Najvyšší súd nemôže pri dovolacom prieskume pristúpiť k skúmaniu právneho posúdenia veci, ktoré následne nemožno aplikovať na posudzovanú vec, keďže nemá oporu v zistenom skutkovom stave.

15.7. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

15.8. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca tvrdenú dobromyseľnosť, že nadobúda záloh nezaťažný záložným právom, nepreukázal, a preto nemohlo prísť k zániku záložného práva. Prevodom zálohu v bežnom obchodnom styku v rámci predmetu podnikania úpadcu sa nezaoberal z dôvodu, že žalobca takto skutkovo svoj nárok nevymedzil v žalobe a ani následne v konaní pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ by aj najvyšší súd dovolateľovi vyhovel a prijal by záver o tom, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil, keď mal prihliadať aj na prvú alineu ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka, takýto záver by nemohol zmeniť ďalšie rozhodnutie odvolacieho súdu, keďže aplikácia uvedenej právnej normy nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Uvedená právna otázka dovolateľa je tak otázkou hypotetickou. Podľa citovaného ust. § 421 ods. 1 C. s. p. je potrebné, aby právna otázka vymedzená dovolateľom, bola otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, dovolateľom vymedzená právna otázka však tento atribút nespĺňa, preto na jej základe nie je možné založiť prípustnosť dovolania a dovolanie žalobcu je potrebné v tejto časti odmietnuť podľa § 447 písm.

c/ C. s. p.

15.9. Najvyššiemu súdu sa však obiter dictum žiada dodať, že žalobca správne poukázal na rozdiel v textácii ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka a § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka, kedy ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka upravuje, kedy záložné právo nepôsobí voči nadobúdateľovi (teda nenastanú účinky podľa § 151h ods. 2 Občianskeho zákonníka) a ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka upravuje zánik záložného práva, na základe ktorého možno dosiahnuť výmaz záložného práva z Notárskeho centrálného registra záložných práv. Uvedené ustanovenia však stanovujú totožné podmienky v časti druhej aliney, ktorá bola podstatná pre rozhodnutie v tejto veci, a to dobromyseľnosť nadobúdateľa pri vynaložení náležitej starostlivosti v čase prevodu zálohu, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom. Rozdielom v znení uvedených ustanovení je, ale zakotvenie právnej domnienky nedobromyseľnosti nadobúdateľa v tretej vete § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka, pri zákonnej úprave zániku záložného práva v ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka absentuje. Účelom úpravy tejto právnej domnienky je prísnejšie nahliadanie na dobromyseľnosť nadobúdateľa a pre nadobúdateľa zálohu ťažšie preukazovanie dobromyseľnosti v prípade, ak je záložné právo registrované v Notárskom centrálnom registri záložných práv. Aj keď uvedená právna domnienka nie je upravená v ust. § 151md ods. 1 písm. f/ Občianskeho zákonníka, bolo by podľa najvyššieho súdu nesprávne až absurdné, aby sa dobromyseľnosť toho istého nadobúdateľa vyplývajúca z toho istého prevodu zálohu posudzovala inak pre účely ust. § 151h ods. 3 Občianskeho zákonníka a inak pre účely § 151md písm. f/ Občianskeho zákonníka, a to aj s použitím logického argumentu a *minori ad maius*, keď zánik záložného práva si vyžaduje nepochybne prísnejšie nazeranie na dobromyseľnosť nadobúdateľa.

16. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ a f/ C. s. p. odmietol.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.